

institutioner er stærkt kritisable, og at nogle kommuners tilsyn totalt er fejlet.

Ministeren udtaler, at man bør tage sine børn ud af de viste puljeinstitutioner, og signalerer ligeledes, at forholdene er kritisable.

Spørgeren er af den opfattelse, at man ved at regulere hele børnepasningsområdet og samle disse regler i en og samme lov ikke vil se sådanne overtrædelser af intentionerne i serviceloven. Dette fremgår tydeligt af beslutningsforslag nr. B 15, Enhedslistens beslutningsforslag om en miljølov for børn.

Svar (4/12 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til TV-udsendelsen den 25. november 2003 om puljeordninger oprettet efter servicelovens § 11 og kommunernes tilsyn med puljeordninger.

Puljeordninger efter § 11 er private pasningsordninger, der drives efter en aftale med kommunen om tilskud fra kommunen pr. barn i ordningen. Puljeordninger kan oprettes af forældre, virksomheder eller andre, som ønsker at drive et dagtilbud som alternativ til de kommunale dagtilbud. En puljeordning kan organiseres som en dagpleje- eller institutionslignende ordning. Der er ikke krav til organisationsformen, men der skal være udpeget en juridisk ansvarlig for ordningen. Aftalen, som regulerer forholdet mellem puljeordningen og kommunen og danner grundlag for kommunens udførelse af tilsynsforpligtelsen, bør indeholde både en økonomisk og en indholdsmæssig beskrivende del om formålet med puljeordningen. Dette fremgår også af Socialministeriets vejledning nr. 53 af 6. marts 1998 om dagtilbud m.v. til børn efter lov om social service.

Kommunens forpligtelse til at føre tilsyn med puljeordninger adskiller sig ikke fra den almindelige forpligtelse til at føre tilsyn med driften af de kommunale dagtilbud, jf. retssikkerhedslovens § 16.

Efter servicelovens § 10 kan den enkelte kommunale dagplejer modtage op til 5 børn. Hvis dagplejen varetages af flere personer, kan kommunen beslutte, at der i dagplejen kan modtages op til 10 børn.

Servicelovens § 63, som vedrører private pasningsordninger uden offentlige midler men mod betaling fra forældrenes side, har en tilsvarende bestemmelse om, at kommunen, når pas-

ningen foregår i private hjem, kan give tilladelse til pasning af op til 5 børn. Varetages pasning af flere personer, kan kommunen give tilladelse til, at der modtages op til 10 børn.

Hvis den private pasning efter § 63 ikke finder sted i den private dagplejers eget hjem, men under institutionslignende forhold, kan der tillades flere børn pr. dagplejer. Imidlertid må en privat pasningsordning med flere end 5 børn, som varetages af én person, stille særlige krav til den pågældendes personlige kvalifikationer og til de fysiske rammer, hvorfor en sådan godkendelse kun i særlige tilfælde kan komme på tale. Kommunen må i hvert enkelt tilfælde vurdere muligheden for at modtage flere end 5 børn, og i denne forbindelse vil det være naturligt bl.a. at lægge vægt på det samlede antal pasningstimer pr. uge.

Jeg mener, at disse rammer for, hvor mange børn der kan passes i private hjem, er udtryk for, hvad det er forsvarligt, at et menneske eller flere mennesker kan passe, når det er private hjem der stilles til rådighed for pasningen.

Når det drejer sig om puljeordninger, må kommunen i forbindelse med indgåelse af aftale med puljeordningen vurdere, om forholdet mellem antallet af ansatte og børn er forsvarligt. Der er ikke lovgivningsmæssige regler om forholdet mellem antal ansatte og antal børn i puljeordninger, ligesom der ikke er det for daginstitutioner. Foregår pasningen i puljeordninger i private hjem må kommunen tage udgangspunkt i de retningslinjer, der gælder for dagpleje og private pasningsordninger om antal børn pr. dagplejer, jf. ovenfor. Foregår pasningen under institutionslignende rammer må kommunen tage udgangspunkt i retningslinjerne for daginstitutioner.

Jeg har ikke grundlag for at vurdere den pædagogiske udvikling hos børnene i de viste ordninger. Jeg har alene udtalt mig om, hvorvidt jeg selv som forælder ville acceptere forhold, som beskrevet. Det ville jeg ikke.

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår iøvrigt, at spørgeren er af den opfattelse, at man ved at regulere hele børnepasningsområdet og samle disse regler i en og samme lov – en miljølov for børn som foreslået i beslutningsforslag nr. B 16 – ikke vil se sådanne overtrædelser af intentionerne i serviceloven.

Som nævnt under 1. behandlingen af beslutningsforslag nr. B 16 er jeg ikke overbevist om, at det vil være en forbedring at samle de mange forskellige regler, der vedrører dagtilbud, i en